

גדוד „המוסטנג הקופץ“

מסוקים נגד כוחות גרילה

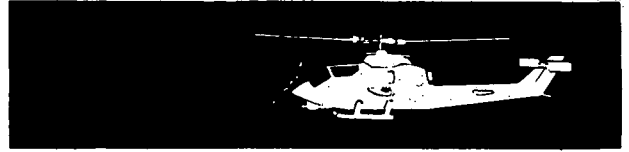
לויטננט-קולונל ק. ד. מרטל

לויטננט-קולונל ק. ד. מרטל פעל בוואט-נאם במשך כשנה כמפקדו של גדוד „המוסטנג הקופץ“, שהיה אחד מגדודי הרגלים של דיביזיית פרשי-האוויר ה-1. דיביזיה זו התמקמה בלב שטחי הרמות המיוערות של וואט-נאם, כשהיא יושבת במספר בסיסים קבועים, מהם חלשה על שטח של כ-100,000 קמ"ר.

שליטה זו נתאפשרה לדיביזיה הודות ל„תפיסת ניידות-האוויר“ שלה, אשר התבססה על כושר ניידות-אוויר עצום בהיקפו. לרשות הדיביזיה עמדו מאות מסוקים מסוגים שונים, שאיפשרו לה „לעשות הכל“ באוויר – החל מסיור ותצפיות, דרך הנחתת לוחמים בכל היקף שהוא, וכלה בהצבת תותחים והוביצרים כבדים בראשי-הרים. נוסף לכך פעלו בסיוע לדיביזיה כוחות של אוויריה-טקטית (ואף מפציצים כבדים מטיפוס „B-52“ בתפקידי ריכוך טקטי), שהקנו ליחידות-המשנה של הדיביזיה עליונות-אש בלתי-מעוררת.

הודות לכושר ניידות האוויר שלה יכלה הדיביזיה לשגר לכל מקום שעליו הצביעו דוחות-המודיעין מספר רב של כוחות פשיטה וסריקה, בגודל משתנה לפי הצורך, החל מכיתה וכלה בחטיבה. כוחות אלה ערכו באזורי נחיתתם פעולות „חפשי-השמד“ שנמשכו משעות ספורות ועד שבועות מספר.

תיאור מלא ומפורט של פעולות גדוד „המוסטנג הקופץ“ נמצא בספרו של לויטננט-קולונל מרטל „שנת הסוס“ – אשר יופיע בקרוב בעברית, בהוצאת „מערכות“. הפעם בחרנו להביא את תיאורה המתומך צת של פעולה אחת מפעולות הגדוד, אשר אף אם לא התנהלה בהתאם למתכונת המקובלת, היתה פעולה מוצלחת ביותר ויש בה כדי לשמש הדגמה טובה לעקרונות של „תפיסת ניידות-אוויר“ ולשימוש מושכל במסוקים נגד יחידות שאינן ערוכות בקי-חזית רצוף.

המבצע נפתח בזמן. ההסתערות הראשונה החלה ממערב לגזרת „המוסטנג הקופץ“, כשקדימת השימוש במסוקים וב-סיוע-האש נתונה לגדוד של חטיבה 3, שערך את הסתערות-הפתיחה לתוך האיזור. שעת ה„ש“ שלנו היתה שעה 0900.

ה„ציפורים“ אמנם הגיעו בזמן, אולם מזג-האוויר ביטל את מהלומת-האוויר המקדימה, לה קיוונו. אשר להכנה הארטילרית, קשה היה לעמוד על תכליתיותה, משום שהסיוע הארטילרי שניתן ל„מוסטנגים הקופצים“ היה מצומצם ביותר. הגם שההכנה הארטילרית היתה ממושכת למדי, הרי מספר הפגזים שנורו כלל לא הספיק; לאחר מכן נוכחנו כי להכנה הארטילרית היתה השפעה מועטת בלבד על שטחי הנחיתה שלנו.

פלוגה ג', הפלוגה המסתערת, כבר עלתה למסוקים ונמצאה בדרך מבסיס-החטיבה לשטח הנחיתה. מנקודת-התצפית המר-חפת שלי צפיתי על איזור-הפעולה והייתי עד לרגעים האחרונים של ההכנה הארטילרית. קצין הקישור הארטילרי, קפטן וילקי, הרים את מסך-האש לפי הוראתי, כדי לאפשר לארטילריה הרקטית האווירית לעוט על היעד ולערוך ריכוך אחרון של שטחי הנחיתה. הודענו ברדיו למפקד פלוגת המסוקים החמו-שים כי הארטילריה הרקטית האווירית נצרה את אשה. המסו-קים-החמושים שליוו את שלושים מסוקי-התובלה, ואשר נמצאו במרחק של דקת-טיסה אחת מן היעד, זינקו קדימה כדי לכסות באשם את שטחי הנחיתה.

פלוגה ג' נחתה כשהיא סופגת אש נשק-קל ופגזי מרגמות בנות 60 מ"מ מכיוון דרום-מזרח לשטח הנחיתה „טונטו“. מייד הושבה אש והמחלקות התפרסו כדי לטהר את שטחי הנחיתה ולהמשיך במגע עם כוחות הויאט-קונג. ה„ציפורים“ שבו לבסיס ליטול את פלוגה ב'. מדיווחיו הראשונים של קפטן סמית, מפקד פלוגה ג', ומתצפיותי מן האוויר, נתקבל הרושם, שההתקפה מתקדמת כמתוכנן, תוך התנגדות קלה בלבד של האויב.

בשעה 0920 דיווח קפטן סמית על הפלת מסוק-חמוש מדרום ליעד, כ-1.000 מטרים משטחי הנחיתה שלו. המסוק-החמוש התרסק בשטח שבו נמצאו, כנראה, אנשי ויאט-קונג אחדים. הזמן היה יקר. ססתי לסביבתו של המסוק שנפל, גיליתי אותו וכן גם אנשי הויאט-קונג שבקרבנו. בינתיים ניסה מפקד גדוד המסוקים-החמושים, לויט-קולונל קאלאר, בליווי מסוק נוסף, לחלץ את צוותו של המסוק.

פלוגתו של קפטן מרטין היתה באויר בדרך אל שטח-הנחיתה, במרחק של שבע דקות טיסה בלבד. החלטתי להסיט אותה

ממטרתה המקורית. התקשרתי עם מפקד הפלוגה הודעתי לו, שחל שינוי בתכנית וכי עליו לנחות בשדה-האורז שמדרום ליעד, ליד המסוק הפגוע; עליו היה לחלץ את הצוות ואחר-כך להמשיך בהתקפה צפונה ולבצע לפיתה מתואמת עם פלוגה ג'. הוראות דומות הועברו למפקד יחידת מסוקי-הסיוע, שהאזין ברשת הפיקוד הגדודית. תמציתה של הפקודה היתה: „חל שינוי במשימתך ובשטח הנחיתה שלך. תנחת מדרום ליעד, תאבטח את חילוץ המסוק הפגוע ותתקוף לכיוון צפון. אני אסמן לך את שטח הנחיתה החדש.“

שינוי-משימה זה היה דוגמה מצוינת לגמישות שמקנה ניידות-האוויר בביצועיהם ובדרך מחשבתם של המפקדים. הן מפקדי-הרגלים והן מפקדי כלי-הטיס מסוגלים היו לקבל פקודה כזו, „לעכל“ אותה ולהוציאה-לפעול במשך פרק-הזמן הקצר מאוד שעמד לרשותם.

הנחיתי את מסוקי-הפיקוד בטיסה נמוכה אל עברו המערבי של שטח הנחיתה החדש, הן כדי לבדוק אם הוא מתאים לתכליתו והן כדי לסמנו ברימון עשן צהוב.

המסוקים נחתו בשדה-האורז הגדול והפתוח ששימש כשטח הנחיתה החדש שלהם. פלוגה ב' ירדה מן המסוקים בריצה ונעה במהירות לעבר האויב, כשהיא נתקלת מן הרגע הראשון באש כבדה מנשק-אוטומטי. כל המסוקים הריקים פינו את השטח; באותה עת כבר סבלה הפלוגה מספר פצועים שנפגעו כמעט מייד עם הנחיתה. אנשיה של פלוגה ב' מצאו עצמם מרותקים לקרקע בלי יכולת להרים ראש. אנשי הויאט-קונג ציפו לכך שהכוח החדש ינחת אף הוא בשטח נחיתה „טונטו“, שבו ירדה קדם לכן פלוגה ג' ושינוי-התכנית שלנו הפתיע אותם וכעת נמצאו בין שתי פלוגות רובאים, זו של קפטן סמית בצפון וזו של קפטן מרטין בדרום.

קפטן מרטין מפלוגה ב' דיווח לי לאחר-מכן שלא היה לו כל קושי לגלות מן האוויר את העשן הצהוב שסימן את שטח הנחיתה וכי היתה לו תצפית מצוינת על המסוק הפגוע, על השטח ועל עמדות האויב. בהיותו בגובה של 100 מטרים ובמרחק של דקת-טיסה אחת, נפתחה אש כבדה נגד המטס הניגש לנחיתה.

נראה היה שמקור האש נמצא בשטח הגבוה שמצפון-מערב לשטח הנחיתה. הערכה זו נתאמתה עם הנחיתה. דרך-אגב יצוין כאן כי כמעט כל אחד מן המסוקים נפגע פעם אחת לכל הפחות, אולם הפגיעות לא היו חמורות עד כדי הוצאתם מכלל-הפעולה.

פלוגה ב' הגיעה ברגע הנכון אל המסוק הפגוע והקדימה את הויאט-קונג. בינתיים נחת לויט-קול' קאלאר, חילץ את אנשי הצוות הפצועים מן המטוס והעבירם אל המסוק שלו ואל המסוק הנלה.

במשך דקות אחדות המשכתי לצפות בפעולותיה של פלוגה ב' ואחר-כך, כשראיתי שהדלק אוול אצלי, הודעתי למוצב-הפיקוד הקדמי של הגדוד כי אני עומד לנחות ולנהל את פעולות הגדוד מן הקרקע. התקשרתי עם קפטן סמית ואמרתי לו כי אני עומד לנחות בשטח נחיתה „טונטו“.

מייד עם נחיתתי, הפך מסוקי-הפיקוד מוקד של אש כבדה שהומטרה עליידי אותם אנשי ויאט-קונג שירו על פלוגה ג' בשעת נחיתתה. ה„ציפור“ נשארה על הקרקע שניות אחדות, עד שהביאו אליה חייל פצוע אחד ששכב במרחק של כ-100

מטרים. לאחר שחזר מסוק-הפיקוד לבסיס-הגדוד ונבדק שם נמצאו בו לא פחות מעשרים-ושתיים פגיעות וחלף זמן מה עד שתוקן וחזר לשירות.

הפעולות בסביבות היעד נמשכו, כשפלוגות ב' ו-ג' נתונות בקרב קשה. אש כבדה ממרגמות בנות 60 מ"מ ניתכה על שטח הנחיתה. אני עצמי ספרתי שלושים או ארבעים פצצות. כל שטח הנחיתה היה שטוף באש בלתי-פוסקת מרובים ומנשק-אוטומטי. לפלוגה ג' היתה משימה קשה בחיסול הצלפים וקני-המקלעים.

פלוגה א' נחתה כעבור שלושים דקות בשטח נחיתה "טונטו". עם נחיתתה הוטל על קפטן דניאלסן לתקוף בכיוון צפון-מזרח ולהשתלט על השטח הגבוה, שחלש על שטח הנחיתה ואשר ממנו אפשר היה לשתק חלקית את אש-האויב, שבאה מעבר היעד העיקרי. כשהיא נעה במגמה להשתלט על השטח הגבוה הדגימה פלוגה א' שימוש מושכל בתנועה ואש, לרבות ניצול הסיוע של הארטילריה הקנית.

כל שלוש פלוגות הרובאים פעלו עתה באורח מתואם כגוף אחד. פלוגה א' תקפה לעבר השטח הגבוה שמצפון ואילו פלוגות ב' ו-ג' תקפו זו לעבר זו במטרה להכניע את היעד העיקרי שבין שתיהן. הקרב נמשך עד לשעה 1530, עד שהושמד האויב; שרידיו ניתקו מגע ונסוגו לעבר צפון-מזרח. בשעה 1220 הוועק "כוח רעם" (פלוגה ד') פחות מחלקת-המרגמות) אל שטח הנחיתה "טונטו", כשמשימתו לאבטח את שטח הנחיתה ולשחרר את כוחותיה של פלוגה ג' להמשיך בהתקפתם. "כוח רעם" בפיקודו של קפטן טאב, נחת תחת אש צלפים והשלים את משימתו בהצלחה.

הבעיה החמורה ביותר שניצבה בפני הגדוד כולו היתה פינוי הנפגעים. לפלוגה ג' היו פצועים אחדים, שנפגעו עוד ברא-שיתו של הקרב ואותם הכרחי היה לפנות בהקדם האפשרי. מסוק פינוי-רפואי הוועק והגיע כשהוא מלווה במסוק-חמוש. המסוק ניסה לנחות ליד מוצב-הפיקוד שלי, שעדיין נמצא תחת אש צלפים. אנשי הוואט-קונג המתינו עד לנחיתתו של המסוק ואחר פתחו עליו באש ממקלע אחד ורובים אחדים. טייס-המשנה נהרג מייד. הטייס הזדרז להמריא. התברר כי כל עוד נמצא האויב על היעד העיקרי קשה מאוד יהיה לפנות את הנפגעים. הקרב להשמדת האויב התנהל אמנם בצורה מניחה את הדעת, אולם בינתיים חיוני היה להתחיל בפינוי הרפואי.

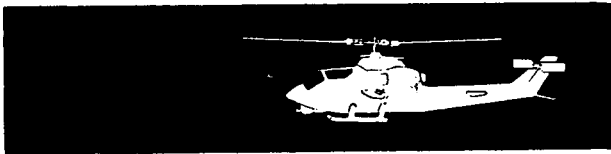
תוך כדי התייעצות ברדיו עם מפקד יחידת-המסוקים, שנשארה כדי לסייע לגדוד, הוסכם על תכנית אשר לפיה ינחתו מסוקי-התובלה בשקע הקרקע הקטן שמצפון לשטח הנחיתה. במקום זה עבר ערוץ-נחל יבש; מסוקים שיגשו לשטח זה בטיסה נמוכה מצפון לדרום, יהיו מוגנים מפני האויב שעל היעד. באותו זמן עצמו יפתח קפטן סמית מפלוגה ג' באש מרוכזת על האויב מכל הכלים לרשותו — רובים, מקלעים, מרגמות

וארטילריה. באורח זה עלה בידינו להנחית את מסוקי-התובלה ולפנות בהם את נפגעינו. הפצועים הועברו אחד אחד לנקודת-פינוי זו שמאחורי מוצב-הפיקוד הגדודי. אני עצמי התרכזתי בתיאום של מכות האש של פלוגה ג' והנחתת המסוקים, במגמה לסייע למשימת הפינוי החיונית.

טכניקה זו של פינוי הנפגעים בה מתואמת נחיתת המסוקים עם הפעלת עוצמת-האש של פלוגה ג', הצליחה עד כדי כך שהוחלט ליישם אותה גם בצד הדרומי, שם המשיכה עדיין פלוגה ב' להילחם. קפטן מרטין תיאם את האש. שטח הנחיתה סומן בעשן; המסוקים ירדו ופצועיה של פלוגה ב' פונו עד מהרה.

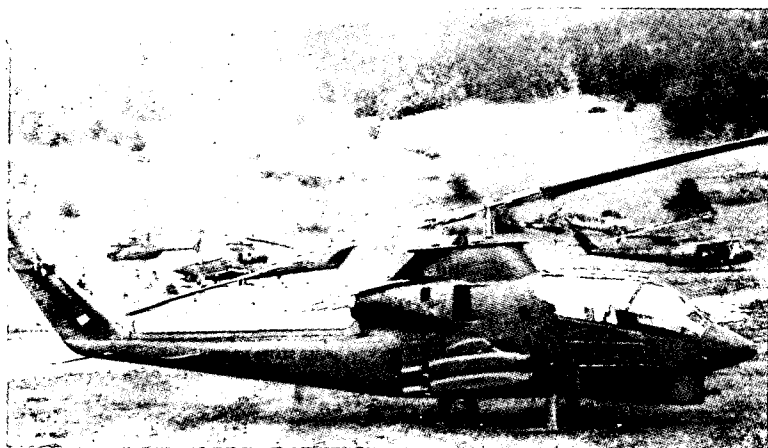
פינוי הנפגעים משטחה של פלוגה א' נחקל בקשיים רבים יותר, כיוון ששטח זה היה חשוף יותר. את נפגעייה של פלוגה א', שנפצעו מן האש שהומטרה על הפלוגה מגבעת-היעד שלה, היה צורך לטלטל אחורנית מרחק של מאות אחדות מטרים עד לנקודה נוחה לנחיתת מסוקים. פעולה זו הצריכה זמן רב יותר ותיאום-אש מורכב יותר. קפטן דניאלסן ניהל את הפינוי בהצלחה וכל נפגעייה של פלוגה א' פונו אף הם.

פינוי נפגעים הוא גורם חשוב בכל קרב. הבטחתי לאנשי הגדוד כי כל פצוע יפונה וכי כל פצוע יזכה לטיפול רפואי מייד; תמיד נחלץ את גופותיהם של ההרוגים. קרב זה היה המבחן הראשון להבטחתי. הייתי מרוצה מאוד להיווכח כי פינוי הנפגעים מתנהל כהלכה.

בינתיים נמשך הקרב במלוא העוצמה, במיוחד בגזרתה של פלוגה ב'. מייד עם נחיתתה של הפלוגה, הסתערה מחלקה מס' 2 וחיסלה את שתי העמדות הראשונות של האויב כשהיא הורגת שמונה אנשי ויאט-קונג. מחלקה מס' 1 הסתערה אף היא והשתלטה על הגבעה שחלשה על המסוק הפגוע. תוך כדי כך נהרגו חמישה אנשי ויאט-קונג. מחלקה מספר 3 השתלטה ללא קרב על הגבעה המזרחית. בשעה 1100 הנחית הוואט-קונג התקפת-נגד על מחלקות מס' 1 ומס' 2. עד לשעה 1130 כבר נהדפו התקפות-נגד אלו בהצלחה, כשהתוקפים משאירים מאחוריהם שלושים הרוגים ושבו אחד.

אחד ממפקדי המחלקות של פלוגה ב' תיאר לאחר מכן את הנחיתה ואת הקרב: "שטח הנחיתה החדש להט באש. קפטן מארטין במסוק המוביל נחת סמוך למסוק הפגוע. אש-אויב כבדה גרמה למסוקי-התובלה להתפזר על פני שטח נרחב יותר מכפי שתוכנן תחילה. מפקד הפלוגה לא הספיק להודיעני על שינוי המשימה. כאשר נחתי, הבחנתי היכן קבע את עמדת-הפיקוד שלו, בקרבת המסוק הפגוע. הוא שימש נקודת-המוקד לריכוזם-מחדש של כוחות הפלוגה שנתפזרו תוך כדי נחיתה. מחלקה מס' 2 נכנסה למלכודת וספגה אש כבדה של מרגמות ונשק-קל שניתכה עליה משלושה צדדים. אש-האויב היתה יעילה, גרמה לאבידות אחדות והצמידה את המחלקה לקרקע. בהתחלה לא הסתבטה המחלקה שלי בקרב-אש, ולכן הוטל עלי

לאגוף מדרום ולתקוף את עמדות הויאט-קונג מן העורף. הניסיון הראשון שלי נכשל בגלל צמחיית-הג'ונגל העבותה שהכבידה מאוד על התנועה. אחד מאנשי נפגע קשה והועבר לעמדת הפיקוד הפלוגתית. פתחתי בהסתערות שנייה, שהצליחה להפחית מן הלחץ שעל המחלקה המרותקת.

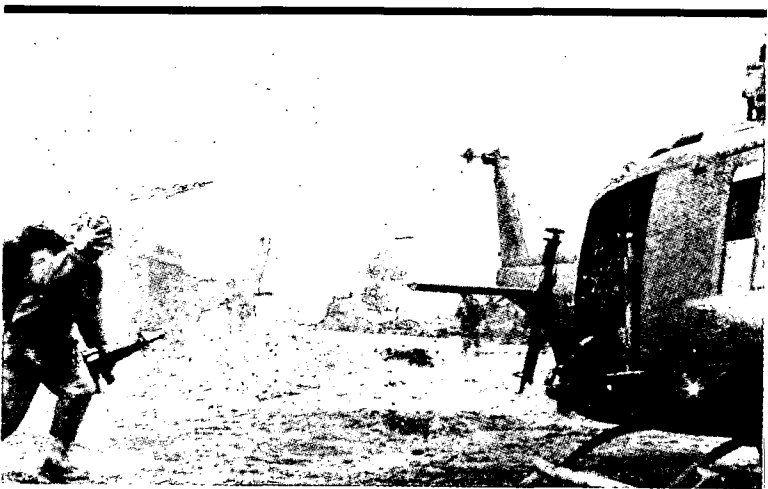
מפקד-מחלקה אחר מפלוגה ב' דיווח על הקרב: „כשבע דקות לפני הגיענו ליעד התקשר מפקד הפלוגה והודיע לנו על שינוי במשימתה של הפלוגה. שתי דקות לפני הנחיתה החל המסוק-החמוש שלנו לספוג אש. יכולנו לשמוע קליעים מנשק אוטומטי שורקים מכל עברינו. טרם הספיקו המסוקים לנחות בשדות-האורז מוצפי-המים, זינקו מתוכם החיילים לתוך ברד-אש מנשק-קל; שמעתי גם התפוצצויות שהנחתי כי הן פצצות של מרגמות בנות 60 מ"מ. האנשים התפזרו לכל עבר. יוזמת ההסתערות-האווירית אבדה לנו — באופן חלקי לפחות — מחמת אש-המגן העזה של האויב.”

בשעה 1030 נתברר כי יש צורך בחידוש מלאי התחמושת. משום שהוצאו כמויות עצומות של תחמושת רובים ומקלעים, רימוני-יד ופצצות מרגמות. ביקשנו משלוח אספקה, והגיעו אלינו ארבעה מסוקים, שנחתו תוך שימוש באותה טכניקה של תיאום אש-ונחיתה שבעזרתה ערכנו את פינוי הפצועים. ארבעת המסוקים נחתו וספגו אש אקראית, שאחד מכדוריה גרם נזק למערכת-הקברה של מסוק אחד לאחר שזה כבר היה על הקרקע. הצוות זינק מייד מתוך המסוק הפגוע, ורץ לעבר המסוק הסמוך. שלושת המסוקים הסתלקו מייד. התחמושת נשארה בתוך המסוק ובמרכזו של שטח הנחיתה. צוותי שלושת המסוקים האחרים הספיקו להשליך את התחמושת מבעד לדלתות לפני שהמריאו מן המקום. מטס-אספקה דומה בוצע בהצלחה באזור פלוגה ב'.

בשעה 1400, חמש שעות לאחר הנחיתה הראשונה, שלטנו בשדה-הקרב במידה מניחה את הדעת. פלוגה ד' איבטחה את שטח הנחיתה. פלוגה א' נמצאה על היעד שלה, כשהיא משתקת את אש המקלעים והמרגמות שהגיעה מאותו עבר. פלוגות ב' ו-ג' סגרו במהירות על היעד העיקרי, כשהן משמיינות את האויב שעוד נותר בשטח. ניתן לנו סיוע אוירי-טקטי מוגבל; כן הסתייענו בהתמדה בארטילריה הרקטית האווירית ובארטילריה הקנית שבאותה עת פעלה באורח משופר בהרבה. כל הנפגעים פונו תוך דקות ספורות מעת היפגעים. חידוש מלאי התחמושת התנהל בצורה מניחה את הדעת. אנשי פלוגת-המפקדה, ואלה ממחלקת-הרפואה שלא נמצאו בשדה-הקרב, ושפעלו תחת פיקודו של סגן מפקד-הגדוד, עמלו בפרך כשהם עוזרים ליחידות התחזוקה הקדמית של חטיבה 3 לטפל בנזם הפצועים שהגיע משדה-הקרב ובזרם התחמושת שנדרש אל שדה-הקרב.

עד שעה 1530 כבר הספיקו פלוגות ב' ו-ג' לטהר את היעד שלהן, ליצור מגע ביניהן ולהקים מוצבים מוגנים. פלוגה א' ירבה לבטח על היעד שלה; כך שהגדוד כולו היה מאורגן בשלושה מוצבים חזקים שיכלו להסתייע הדדית באש ובפטרולים. הושלם חידוש מלאי התחמושת והמזון. משימות אש-מגן טווחו על-ידי הארטילריה והמרגמות. כל אנשי האויב נהרגו או גורשו מן השטח. כשהם נמלטים כפי הנראה דרך ערוצו של נחל קטן שזרם צפונית-מזרחית ליעד.

מן הראוי עתה לסקור את שטח היעד ואת המתקנים שבו

קה, כך שהמסוק נדרש רק לשנות את כיוונו בשלושים מעלות ויכול היה לנחות ללא כל שינוי מבנה.

מובן שחלקה הקשה יותר של המשימה הוטל על שכמם של חיילי-הרגלים. הגם שהמפקדים ידעו על השינוי, הרי להרבה חיילים לא היה ברור מה מתרחש. מצב זה של בלבול כלל לא היה חדש במבצעים ניידים-אוויר. מספר פקודות מהירות ממפקדי-המשנה, נוסף לאש האויב שבאה משפת החורש, די היה בהן כדי להבהיר לחיילים היכן נמצא האויב. עם הנחיתה נאמר ללוחמים שבכל מסוק כי היעד נמצא מימין. מתן מושג פשוט כזה בדבר מקומו של האויב, אף בטרם פתח עליהם באש, היה נזהל-שגרה בגדודים ניידים-אוויר, ובגדוד „המוסטנג הקופץ” במיוחד.

אותה גמישות עצמה של תפיסת ניידות-האוויר הודגמה על-ידי פלוגה א'. הגם שנחתו בשטח נחיתה המיועד להם לפי התכנית, שונתה משימתם המקורית (להמשיך בהתקפה יחד עם פלוגה ג' במגמה להשתלט על היעד) ותחת זאת הוטל עליהם לתקוף בכיוון אחר ולתפוס יעד אחר. מפקד הפלוגה, מפקדי המחלקות שלו והחיילים עצמם, קיבלו את הפקודה החדשה, התאימו חיש-מהר את מחשבתם לשינוי ותקפו בכיוון החדש, במגמה להשתלט על היעד החדש. הניצול המוצלח של עוצמת-האש על-ידי פלוגות א' ו-ב' הוכיח כי שינוי מהיר של תכניות-האש ניתן לביצוע על-ידי ארטילריה קנית ועל-ידי הארטילריה הרקטית האווירית כאחת.

מקרב זה הופקו גם מספר לקחים חשובים, שנתווספו לפקודות הקבע של „המוסטנגים” לקראת מבצעים הבאים.

1. היה מוכן לשינויים ולניצול ההזדמנויות המתעוררות פתאום תוך כדי קרב. יש לצפות לשינויים כלתופעה שגרתית.
2. סיוע גמיש של ארטילריה קנית הנו בגדר הכרח חיוני. לכל גדוד המשתתף במבצע חטיבתי חייב להינתן סיוע של ארטי-לריה קנית, ואפילו לגדוד אחר יש קדימה של סיוע אש.
3. יחידות האספקה חייבות לצפות נכונה את היקפן של הדרישות לאספקת תחמושת ולפינוי נפגעים ולהיות מוכנות תמיד להתפתחויות הגרועות ביותר. מנת התחמושת הבסיסית של גדוד אינה מספיקה לזמן ממושך אם הגדוד מסתבך בלחימה כבדה.
4. יש לייחס חשיבות ראשונה במעלה לפינוי מידי של הנפגעים משה-הקרב. לפעמים עלול צורך זה לספוג חלק ניכר ממאמצו הכולל של הגדוד, תוך תיאום פעולות נגד האויב במטרה לאפשר את ביצועו המוצלח של הפינוי.
5. „הקזת דם” ראשונה זו שלנו הוכיחה כי יחידה ניידת-אוויר מסוגלת לפעול בכל תנאי מזג-אוויר. מונסונים, לרבות הגשם הכבד, העננים הנמוכים והראות הגרועה, אינם חייבים בהכרח למנוע את ביצועה של המשימה. הדבר נכון במיוחד לגבי יחידה שהחלטתה נחושה לבצע את המוטל עליה. בקרב זה הוכיח הגדוד כי אמנם ראוי הוא לססמתו „קדימה — עד סוף הדרך”.

ולנסות לסכם את המבצע מבחינת הגזק שנגרם לאויב. משחזור נחיתתה הפותחת של פלוגה ב' בשטח, ברור כי נמצא שם גדוד שלם של הוואיט-קונג. עוצמתו נאמדה ב-250 איש בערך. אנשי הוואיט-קונג, שנראו לראשונה לאורך שוליו הדרומיים של שטח הנחיתה, ואשר משם המטירו אש על פלוגה ג', לבשו פיגמות שחורות, חגרו חגורות-אקדחים ונשאו כלי-נשק אישיים.

ניכר היה כי לוחמי הוואיט-קונג המתינו לכך שהמוסטנגים הקופצים ינחתו בשטח הנחיתה „טונטר”, שבו אמנם ערכה פלוגה ג' את נחיתת-הפתיחה. האויב היה מחופר היטב סביב כל הגוש הגבעי של היעד. יתכן שלא ציפו לבואם של כוחות אמריקניים נוספים, או שהניחו כי כוחות אלה, אם גם יגיעו, ינחתו באותו שטח נחיתה עצמו. הם תפסו את השטח הגבוה החולש על שטח הנחיתה וניסו להשמיד משם את פלוגה ג'. ואכן החלו לתקוף את זו מייד עם סיום נחיתתה. כמו כן היו מוכנים להשמיד את המסוקים הנוספים, שעמדו אולי להגיע לאותו שטח נחיתה.

המסוק-החמוש, שנפגע והופל דקות ספורות לאחר נחיתת-הפתיחה של פלוגה ג', גרם לנו לשנות את תכניותינו, וגרם לשינוי כל צביונו של הקרב. העובדה שאת פלוגת הרובאים הבאה, פלוגה ב', שנמצאה במרחק של שבע דקות-טיסה בלבד, ניתן להסיט לשטח נחיתה חדש — עובדה זו כלל לא הובאה בחשבון על-ידי הוואיט-קונג. העובדה ששינוי כזה אמנם בוצע, הכניסה את כוח הוואיט-קונג למלכודת, כשפלוגת רובאים אחת נמצאת מדרומו ופלוגת רובאים אחרת מצפונו. פריסה זו שלנו „תפסה אותם עם המכנסיים למטה”. הדבר חייב אותם לפצל את כוחותיהם וללחום בשני כיוונים. אני בטוח שהם הופתעו מאוד מנחיתתה של פלוגה ב' בעורפם.

שינוי-המשימה של פלוגה ב' מההה הדגמה מצוינת לגמישותה ולזריזות ההתאמה המאפיינים את התפיסה של הלוחמה ניידת-האוויר. מפקדה של פלוגת רובאים, הנמצאת בתהליך של כניסה לקרב במרחק של שבע דקות בלבד מן היעד כשמגמתה לערוך התקפה מתוכננת-מראש, מקבל הודעה על שינוי המשימה והחלפה מיידית של שטח הנחיתה — ועל אף הפתאומיות שבדבר מבצע את השינוי בהצלחה. המחשה נוספת היתה ביכולתו של מפקד מסוקי-התובלה להסתגל לשינוי בשטחי-הנחיתה ולבצע את הנחיתה בהצלחה. לגבי שני המפקדים לא היתה זו דרישה של מה-יבכך. משמעותה של הפקודה החדשה היתה קודם כל, הצורך להסתגל נפשית למצב חדש לגמרי, לגבש במהירות תכניות חדשות, להוציא במהירות פקודות חדשות למפקדי-המשנה — ולוודא ביצוע מהיר ונמרץ של פקודות חדשות אלו הן על-ידי חיילי הרגלים והן על-ידי כל הטייסים שהשתתפו במשימה.

מפקד-המסוקים גילה בקלות את רימון-העשן הצהוב, שסימן לו את שטח הנחיתה החדש. שטח הנחיתה היה גדול די הצורך. ההודעה שקיבל ואשר ציינה לו את כיוון-הטיסה החדש הספיק